

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Σήμερον έρχεται ο Χριστός
Ο επουράνιος Θεός

Εν τη πόλει Βηθανία,
Μάρθα κλαίει και Μαρία
Λάζαρον τον αδερφό της
Τον γλυκύ καρδιακό της
Τρεις ημέρες τον θρηνούσαν
Και τον μοιρολογούσαν

Την ημέρα την τετάρτην
Κίνησε ο Χριστός για να' ρθει.
Και βγήκε κι η Μαρία έξω
Από τη Βηθανία.
Σκύβει εμπρός γονατιστή και τους
Πόδες του φιλεί.

-Αν εδώ ήσουν Χριστέ μου,
δεν θα πέθαινε ο αδερφός μου.
Μα κι εγώ τώρα πιστεύω
Και καλότατα εξεύρω
Ότι δύνασαι αν θέλεις

Και νεκρούς να ανασταίνεις.

-Λέγε, πίστευε, Μαρία
άγωμεν εις τα μνημεία
Τότε κι ο Χριστός δακρύζει
Και τον Άδη φοβερίζει:
-Άδη, Τάρταρε και Χάρε
Λάζαρε να μη σε πάρει:
Δεύρο έξω Λάζαρε μου,
Φίλε και αγαπητέ μου
Παρευθύς από τον Άδη
Ως εξαισιο σημάδι.

Λάζαρος απενεκρώθη,
Ανεστήθη και σηκώθη.
Λάζαρος σαβανωμένος
Και με το κηρί ζωσμένος
-Λάζαρε πες μας τι είδες
εις τον Άδη που επήγες;
-Είδα φόβους, είδα τρόμους
είδα βάσανα και πόνους.
Δώστε μου λίγο νεράκι
Να ξεπλύνω το φαρμάκι
Της καρδίας, των χειλέων
Και μη με ρωτάτε πλέον.

Παραλλαγή

Αν είναι με το θέλημα
και με τον ορισμό σας,
Λαζάρου την Ανάσταση
να πω στ' αρχοντικό σας.

Έβγατε παρακαλούμε,
για να σας διηγηθούμε,
για να μάθετε τι εγίνη,
σήμερα στην Παλαιστίνη.

Σήμερον έρχεται ο Χριστός,
ο επουράνιος Θεός.
Εν τη πόλει Βηθανία,
Μάρθα κλαίει και Μαρία·

Λάζαρον τον αδερφό τους
τον γλυκύ και καρδιακό τους,
τρεις ημέρες τον θρηνούσαν
και τον εμοιρολογούσαν.

Την ημέρα την τετάρτη,
κίνησε ο Χριστός για να 'ρθη.
Και εβγήκεν κι η Μαρία
έξω από τη Βηθανία.

Και εμπρός του γόνυ κλει,
και τους πόδες του φιλεί.
-Αν εδώ ήσουν Χριστέ μου,
δεν θ' απέθνησκε ο αδερφός μου.

Μα κι εγώ τώρα πιστεύω,
και καλότερα εξεύρω,
ότι δύνασ' αν θελήσεις
και νεκρούς να αναστήσεις.

-Λέγε, πίστευε, Μαρία
άγωμεν εις τα μνημεία.
'Κείνοι παρευθύς επήγαν
και τον τάφο του εδείξαν.

Τον τάφο να μου δείξετε
και 'γω θε να πηγαίνω.
Τραπέζι να 'τοιμάσετε,
και 'γω τον ανασταίνω.

Επήγαν και του έδειξαν
τον τάφο του Λαζάρου.
Τους είπε και εκύλισαν
τον λίθο, πούχε απάνου.

Τότε κι ο Χριστός δακρύζει
και τον Άδη φοβερίζει:
-Άδη, Τάρταρε και Χάρο.
Λάζαρον θα σου τον πάρω.

Δεύρο έξω Λάζαρέ μου,
φίλε και αγαπητέ μου.

Παρευθύς από τον Άδη,
ως εξαίσιο σημάδι,
Λάζαρος απενεκρώθη,
ανεστήθη και σηκώθη.

Λάζαρος σαβανωμένος
και με το κηρί ζωσμένος.
Εκεί Μάρθα και Μαρία,
εκεί κι όλη η Βηθανία.

Μαθητές και Αποστόλοι
τότε ευρεθήκαν όλοι,
δόξα τω Θεώ φωνάζουν,
και το Λάζαρο εξετάζουν.